

La Nosa de Marc Romera

Dilluns dia 11 de febrer
a 2/4 de 7 de la tarda

Marc Romera i Roca, neix el 7 de juliol de 1966 (Barcelona).

Escriptor català. Membre fundador i editor de LaBreu Edicions, tasca que combina amb la docència de la literatura; ha fet periodisme cultural a la ràdio i exercit la crítica literària al Quadern d'El País i a la revista Caràcters. Des dels inicis, influït per Gabriel Ferrater i J.V.Foix; cadascun dels seus poemaris són una proposta nova que pretén explorar els límits en que s'esmerça la seva singular poètica, és a partir de La Mel,(2001), Cafè Central / Eumo ed. -Barcelona, que l'autor assumeix veu pròpia que sense variacions es manté fidel a l'eufonia (tria de les paraules que tinguin bona sonoritat) per buscar nous formats per expressar la denúncia global i el seu viatge a través de la conducta social envers la comunicació, llibre d'alexandrins elegants i molt sons que donaran pas al vers lliure sempre musical de A La pau del cranc (2002), Empúries, ed.62, i d'aquí passa als poemes estrictament octosil·làbics de L'aigua (2008), Alabatre, LaBreu Edicions, però ens centrarem en el poemari La nosa (2014), que guanyà el 55è premi Carles Riba 2013 editat per Proa ed. i que també va rebre el Premi Josep Maria Llompart al millor llibre de poesia publicat de l'any, dintre els Premis Cavall Verd, és un poemari que sorgeix de la incomoditat i pretén incomodar el lector mentre el reconforta amb una elevada construcció estètica del llenguatge. Consta de cinquanta poemes en (falsa) prosa o de poesia encoberta, carregats de referències on la mètrica queda amagada i la sintaxi es tensa explorant els seus límits sense renunciar mai al ritme i a una presència musical que sovint esclata en virtuosisme verbal. En ell retrata tot el que fa "nosa a la veu poètica": la incomunicació, la desubicació, l'estupidesa universal, la mort, i fa una reflexió meta-poètica en contra de la poesia que ho dona "tot mastegat".

El jurat en va destacar la qualitat literària, la mala baba, el dolor, l'amargor, i tots els referents que s'hi poden veure com abans s'ha dit. L'autor ha destacat només un nom, el seu mestre Francesc Garriga, guanyador del Carles Riba en la edició anterior. Compta amb 9 poemaris publicats, 4 llibres en prosa, i premis de relleu com són Premis Literaris Baix Camp, Gabriel Ferrater de poesia (1986), el 1988 Premi Amadeu Oller amb Genolls de fum, el 1989 Premi Martí Dot amb Disfresses, el 1993 Premi Poesia Josep Maria López Picó amb La Mandra, el 2002 Premi Sant Cugat en memòria Gabriel Ferrater amb La pau del cranc, i com ja hem dit Premi Carles Riba 2013 amb La nosa, i el premi Cavall Verd amb la mateixa obra el 2015. Publicacions abans esmentades.

Com podeu observar el primer premi el va obtenir a casa nostra, Premis Literaris Baix Camp, Gabriel Ferrater de poesia d'Òmnium Cultural Reus 1986, amb el treball Al balcó hi penja un bosc de colobres mesquines.

Neu negra (2016) LaBreu Ed. i, Rock&Roll el mateix any 2016, són els darrers llibres de poemes publicats.

Corall

Quin enrenou, la vida tedi dels poetes, que llegeixen els poetes i que parlen de poetes i que volen esmorzar. Menjant-se entre ells, han perdut el bony de vista, la incansable desmesura d'arrencar-se amb gust les crostes de l'esgarrapar el corall que només han vist als llibres. Sense crostes ni el plaer d'arrencar-se-les devoren succedanis de saviesa que els allunya de la sang. I després van i es pregunten com pot ser que, en passejar-se, la virtut dels ignorants no aplaudeixi la seva àuria d'incansables diletants.